

- 1/ Mākslinieku dzīves un darba apstākļi, politiskā aktivitāte, popularitāte tautā:
 - a. režīma favoritu (Vilis Lācis, Andrejs Upīts, Jānis Sudrabkalns) ienākumi un privilēģijas; viņu ietekme latviešu intelligencē, jaunatnē, plašākās tautas masās; ģimenes dzīve, morāle;
 - b. talantīgo, agrāk nekomunistisko literātu materiālie apstākļi un motīvi, kas spiež sadarboties ar komunistiem (Mirdza Bendrupe, Bruno Saulītis);
 - c. literātu-propagandistu dzīves apstākļi; par cik tie ir pārliecināti komunisti (Anna Sakse, Mirdza Kempe, Arvids Grigulis, Jūlijs Vanags, Vera Kacēna, Ādolfs Talcis);
 - d. pēckara gados nežēlastībā kritušo mākslinieku liktenis: par cik tie tagad rehabilitēti un kāda viņu popularitāte tautas masās (Jānis Medenis, Elza Stērste, Jēkabs Graubiņš, Lūcija Garuta);
 - e. redzamāko gleznotāju un skulptoru ienākumi, dzīves veids un sadarbība ar partiju (Leo Svemps, Eduards Kalniņš, brāļi Skulmes, Teodors Zaļkalns, Kārlis Zemdega);
 - f. pazīstamāko aktieru un režisoru materiālie apstākļi, popularitāte, attiecības ar partiju (Eduards Smilgis, Lilijs Bērziņš, Jānis Osis, Artūrs Dimīters, Velta Līne, Amtmanis-Briedītis, Edgars Zīle, Alma Ābele);
 - g. operas un baleta mākslas redzamāko pārstāvju algas un dzīves apstākļi; attiecības ar partiju (Anna Priede, Vija Vilciņa, Zermena Heine-Vagnere, Elfrīda Pakule, Regina Mēliņa, Arturs Frinbergs);
 - h. pazīstamāko komponistu un mūziķu ienākumi un attiecības ar partiju (Margers Zariņš, Leonids Vigners, Ādolfs Skulte, Arvids Zilinskis).
- 2/ kas ir galvenie mākslas dzīves noteicēji partijā un LPSR valdībā (Arvids Pelše, Jānis Ostrovs, Valdemars Kalpiņš ?); to atkarība no Maskavas un nostāja nacionālā jautājumā; kādi augstāki kompartijas biedri aktīvi piedalās mākslas un ideoloģisko jautājumu izlemšanā;
- 3/ kādas bija aizkulises polemikai ap Viļa Lāča romānu " Uz jauno krastu "; kāda loma tajā bija Arv. Pelšem; kas bija Viļa Lāča protežētāji;
- 4/ vai 1951.g. Latvijas kompartijā notika "tīrīšanas" (kāpēc atcēla Arnoldu Deglavu un Jāni Pupuru); ja tā - vai tam pamatā bija "titoisms" jeb kas cits; vai toreiz cietušie tagad rehabilitēti - kādi;
- 5/ vai Latvijā sastopams "nacionālkomunisms" (titoisms); ja tā - kā tas izpaužas; kādi tā mērķi (daļēja neatkarība no Maskavas - kā Polijā - jeb pilnīga atraisīšanās - kā Tito Dienvidslāvijā); kādi tā redzamākie simpatisētāji partijā, valdībā, sabiedrībā;
- 6/ vai augstākās mācību iestādēs un LPSR Zinātņu akadēmijā novērojama tendence nepakļauties Maskavai un saglabāt brīvās Latvijas mācību līmeni kā arī orientēšanos uz Rietumiem; kāda šai sakarībā ir prof. Jāņa Endzelīna, Paula Stradiņa, Paula Lejiņa, Paula Galenieka u.c. redzamu Latvijas laika zinātnieku nostāja;
- 7/ kā Latvijas intelligencē atbalsojās notikumi Padomju satelitvalstīs: 1953.g.nemieri Austrumvācijā, Poznaņas sadursmes 1956.g.vasarā un notikumi Polijā un Ungārijā 1956.g.rudenī; vai latvieši izprata šo notikumu būtību jeb noticēja komunistu propagandai, ka tas Rietumu kapitalistu kūdīšanas rezultāts; vai atbrīvošanas cerības pieauga jeb samazinājās; vai bija konkrētas nemiera izpausmes Latvijā;

- 8/ vai strādniecība pēckara gados Latvijā izrādījusi redzamu neapmierinātību ar savu stāvokli Padomju režīmā (streiki, protesti publiskās sanāksmēs); ja tā - kad, cik organizēti; kā komunisti uz to reagēja; vai krievu strādnieki solidarizējas ar latviešiem;
- 9/ kādos Latvijas apvidos visvairāk iepludināti krievu u.c. Padomju tautu kolhoznieki/sovhoznieki; vai ir rajoni, kuros šie cittautieši ir vairākumā, kādos lauku apvidos komunistiem vislielākā pretestība un kāpēc;
- 10/ vai Latvijas laukos tuvākos 10 gados praktiski iespējama viensētu pilnīga likvidācija, pārejot uz kolhozu ciematiem; vai latviešu zemnieki šādam plānam pretojas jeb tas neīstenojas būvmateriālu trūkuma dēļ; vai novērojama tendence pārvērst kolhozus par sovhoziem;
- 11/ vai MTS likvidēšana laukos uzlabos kolhoznieku materiālo stāvokli; vai kolhoznieku personīgās govs atpēmsana šo stāvokli ievērojami pasliktinās; kas kolhozniekiem dod lielākus ienākumus - piemājas zeme jeb izpeļņa par izstrādes dienām;
- 12/ kādās pilsētās (Rīgu neieskaitot) visvairāk sastopami krievu u.c. Padomju tautu jaunienācēji, bruņoto spēku piederīgos ieskaitot;
- 13/ kādi t.s. Krievijas latvieši ieņem redzamākos postenus Latvijā un par cik viņi vēl jūtas kā latvieši (Matīss Plūdonis, Jānis Ostrovs, Arvids Pelše, prof.Jānis Peive); kādas viņu attiecības ar vietējiem komunistiem;
- 14/ vai novērojama Baltijas tautu solidaritāte; kādas sakaru iespējas (bez oficiālajām, partijas veicinātām) pastāv šo triju tautu starpā - sevišķi mākslā, zinātnē; vai zināmas kādas izcilas personas Igaunijā un Lietuvā, kas bauda arī nacionālo latviešu cieņu; kādi ir sakari ar Poliju;
- 15/ vai jauniešu iestāšanās komjaunatnē notiek galvenokārt karjeras dēļ jeb latviešu jaunatnes starpā sastopami arī pārliecināti, fanātiski komunisma piekritēji ; kādi motīvi pamatā jaunatnes pāriešanai komunistu rindās (sociālā izcelšanās, audzināšana, starptautiskais stāvoklis, karjēra);
- 16/ vai izsūtīšanu uz Sibīriju un citām PSRS republikām latvieši vēl uzskata par smagu politisku un materiālu draudu; vai jauniešu izsūtīšana uz "jaunajām zemēm" Kazahstanā un citur ir pilnīgi jeb tikai daļēji piespiesta un vai latviešu skaits starp nosūtītajiem ir liels; kas draud nepaklausības gadījumā;
- 17/ vai rusifikācija un krievu virskundzība tagad jūtāmāka nekā cariskās Krievijas imperiālisma smagākajos gados jeb latviešu nacionālisms tagad vairak respektēts;
- 18/ kādas amatpersonas partijā, valdībā un čekā latvieši uzskata par galveniem rīkotājiem 1949.g.deportācijās;
- 19/ kādu apsvērumu dēļ Latvija tika pieļauta t.s. "pirmspadomju māksla", un kas bija šīs virziena maiņas iniciatori un redzamākie pārstāvji;
- 20/ ko latviešiem dod raidījumi mātes valodā no ārzemēm; kāda veida raidījumi vispopulārākie; kāda šo raidījumu dzirdamība; ko latvieši visvairāk vēlētos dzirdēt; kādas sekas būtu šo raidījumu pārtraukšanai;

- 21/ par kādiem ārzemes esošiem latviešiem Latvijā visbiežāk pārrunā; kas zināms par viņu darbību; uz kādiem ārzemes esošiem latviešiem dzimtenē liek vislielākas cerības; vai ir kādi politiski nogrupējumi jeb partijas, kuru pārstāvju atgriešanos Latvijā tauta nevēlētos;
- 22/ vai vēstulu un saiņu saņēmēji Latvijā rēķina ar varbūtējām represijām nākotnē; kādu iemeslu dēļ komunisti šos sakarus veicina; vai ir zināmi gadījumi kad saņēmēji pratināti jeb cietuši šādu sakaru dēļ; vai dzimtenē esošo latviešu materiālo stāvokli iespējams ievērojami uzlabot ar šo saiņu palīdzību jeb tiem tikai simboliska nozīme visas tautas mērogā;
- 23/ kā latviešu intelligences - kā komunistiskā, tā nekomunistiskā - uzpēma zviedru flotes viziti Rīgā 1956.g.rudenī; vai nacionālo latviešu morāli iespējams pacelt ar līdzīgiem apciemojumiem no brīvās pasaules; vai redzamāko latviešu-emigrantu mākslinieku viesošanās Latvijā šo morāli paceltu jeb to iztulkotu ka komunistiskā režīma atzīšanu; kāds varētu būt nacionālo latviešu uzskats par ASV diplomātu viesošanos Rīgā 1957.g. rudenī;
- 24/ kāda ir latviešu tautas vitalitāte - vai dzimstība lielāka jeb mazāka nekā brīvās Latvijas laikā; vai latviešu bērni Sibīrijā pārkrievojas; vai jaukto laulību skaits pieaug;
- 25/ kādi bija redzamākie latviešu pretestības izpaudumi pēckara gados un vai tādi novērojami arī pēdējā laikā; vai zināmi gadījumi, kad čeka izprovocējusi pretestības grupu rašanos; vai banditisms Latvijas laukos vēl sastopams - vai tam tīri krimināls raksturs jeb ir vēl gadījumi, kad saskātami politiski motīvi.

Latvian
1957

Arvids ZAMUEĻIS.

see p. 6

Ap 40 g. vecs; Latvijas armijas virsliecinants. Precējies; dzīvo ar sievu, 4 meitām, vectēvu un vecmāti Götēborgas apkārtnē(adrese: ~~Helby Vestergård~~ ^{PARTILLE}). Beidzis Latvijas ģimnāziju un studējis Latvijas Universitātē(neatceros ko). Obligāto karadienestu nokalpojis 6. Rīgas kājnieku pulkā Rīgā(kur bija ANDY' a jaunkareivis). Ap 1937. g. beidzis Latvijas karaskolu un vēlāk papildinājies Latvijas Kara Akademiā. Darbojās Rīgā atturības(antialkohola) kustībā.

Vācu okupācijas laikā bija sākumā Rīgas kārtības policijas Pārdaugavas rajona pretgaisa aizsardzības priekšnieks, vēlāk kopā ar O. Petrovski(tagad USA) bija Rīgas kārtības policijas komandiera plkv. ltn. Doniņa adjutants. Latviešu leģionā nesastāvēja.

1944. g. rudenī A.Z. pārtēga no Ventspils uz Zviedriju, pats noorganizēdams šo laivas akciju(neatkarīgi no LCP).

Zviedrijā A.Z. dzīvoja Götēborgā, kur strādāja kā t.s. "arķīva" darbinieks pie kādas Götēborgas augstskolas, tai pašā laikā studēdams socioloģiju Upsalas universitātē, ko beidza ap 1950. g. Pēdējā laikā pelnījās ar angļu valodas stundām, kuras pasniedza latviešu bēgļiem Götēborgā. Darbojās t.s. Oxfordas kustībā(Morālās apbruņošanās kustība; vadītājs F. Buchman ?) un apmeklēja šīs kustības sanāksmes Anglijā un Šveicē, kur ar labiem panākumiem iepazīstinājis šo sanāksmju dalībniekus ar Latvijas tragediju.

Personīgi iepazīnos ar A.Z. 1946. g. pavasarī, kad lasīju Götēborgā referātu par apstākļiem Kurzeme pēc kapitulācijas. Pēc šī referāta izcēlās dzīvas un samērā asas debates, kurās viens no galveniem runātājiem bija A.Z. Viņš savā runā ļoti asi nosodīja tikko publicēto t.s. "norobežošanās" deklarāciju, ko Stokholmā bija sastādījis Bruno Kalniņš un tā domu biedri(šī deklarācija nosodīja visus, kas vācu okupācijas laikā sadarbojušies ar vāciešiem, arī latviešu leģionarus; šīs deklarācijas rezultātā latviešu emigrantu saime Zviedrijā sašķēlās un sāka savstarpēji apkaroties). Atceros arī, ka šai laikā pie A.Z. no Vācijas ieradās viņa sieva ar bērniem, kas ar lielām grūtībām bija izbēgusi no krievu zonas Vācijā. Sekojošos gados A.Z. latviešu strīdos Zviedrijā aktīvu dalību nepēma, jo viņam

SUMMER 1953

bija ļauztor liela ģimene un brīvajā laikā jastudē. Cik zinu, tad viņš tomēr atrada laiku, lai darbotos Latviešu Kristīgo Jaunekļu Savienības (YMCA) Zviedrijā Götēborgas nodaļā.

Šai laikā A.Z. bieži noturēja zviedru mācību iestādēs Götēborgā referātus par Latviju un latviešiem un uzaicināja zviedrus ziedot mantas latviešu bēgļiem Vācijā. Tādējādi viņš viens pats savāca ievērojami daudz mantu. Par A.Z. šī laika darbību mani informēja Jānis Lūkins, kas A.Z. labi pazina un uzskatīja viņu par vienu no retajiem latviešu virsniekiem, kas ir ne tikai nacionāls, bet arī inteligents un ar nevainojamu morālu stāju.

Tuvāk ar A.Z. iepazīnos laikā, kad A.Kalme gatavojās izceļot uz USA. Nezinu kā A.Z. bija iepazīies ar Kalmi, bet zinu, ka A.Z. ļoti daudz palīdzēja Kalmem pie izceļošanas lietu kārtošanas. A.Z. palīdzēja Kalmem arī atrast starp turīgiem Götēborgas zviedriem personas, kas Kalmem aizdeva naudu ceļa izdevumu segšanai uz USA. A.Z., tāpat kā toreiz es, atbalstīja Kalmi tai cerībā, ka Kalme USA varēs ko panākt latviešu tautas tragedijas apgaismošanā. Vēlāk A.Z. bija ļoti sašutis par to, ka Kalme necentās nokārtot savas naudas saistības iepretim minētajiem zviedriem, pat nepaziņodams tiem kā viņam klājas.

1948.g. vasarā A.Z. man palīdzēja arī sarunās ar kādu viņam pazīstamu zviedru direktoru Götēborgā, lai ar pēdējā palīdzību mēģinātu savākt līdzekļus J.Lūkina plānotai laivas akcijai uz Latviju. Šai sarunā A.Z. parādīja ļoti labas cilvēku pazišanas un pārliecināšanas dāvanas.

Kad 1949.g. Kalme man rakstīja un lūdza nodot viņam manā rīcībā esošos materiālus par apstākļiem Latvijā, tad A.Z. mani brīdināja neticēt Kalmes solījumiem un šos materiālus izsniegt Kalmem tikai pēc rakstiska līguma sastādīšanas (Kalme man par šiem materiāliem piesolīja 10% no viņa grāmatas ienākumiem, kurā šie materiāli tiktu ievietoti).

1950.g. vasarā man bija garāka saruna ar A.Z., kurā pārrunājām mūsu nacionālās cīņas iespējas nākotnē. A.Z. mani brīdināja no pārsteidzības un uzsvēra, ka latvieši vēstures gaitā gan pierādījuši sevi par varonīgiem cīnītājiem, bet sliktiem stāvokļa analītiķiem, līdz ar to ciešot nevaļadzīgi smagus upurus: latvieši cīno-

ties vairāk ar sirdi, nekā ar prātu. Pēc A.Z. domām latviešiem emigrācijā ne-
vajadzētu iesaistīties darbībā, kas prasītu jaunos upurus, bet gan mēģināt no-
gaidīt un izturēt līdz šai cīņai tiešām ir jēga. - Šai sarunā A.Z. man starp citu
pastāstīja arī par atziņām, kādas tas ieguvis savās socioloģijas studijās. Tajās
viņš par sava diplomdarba (akadēmiskā grada iegūšanai) tematu bija izvēlējis
zviedru politisko partiju darbību. Līdz ar to viņš izteica ļoti interesantus
spriedumus par zviedru socialdemokrātiju: pēc A.Z. domām zviedru socialisti esot
sasnieguši visu, kas bijis to mērķos un tāpēc tiem nākotnē paliekot tikai 2 iespē-
jas - vai nu apmierināties ar sasniegto, līdz ar to pārvērsties no dinamiskas
partijas par konservatīvu jeb pamazām ieslīgt komunismā. X

A.Z. man izteicās arī, ka pēc šo studiju beigšanas viņš var strādāt kā skolotājs
zviedru ģimnazijās, bet sapņo par izceļošanu un studiju turpināšanu USA, kur soci-
oloģijas studijām visplašākās iespējas.

1950.g. rudenī dzirdēju no Götēborgas latviešiem, ka A.Z. sieva nonākusi nervu
sabrukumā, sakarā ar bailēm no krievu invāzijas Zviedrijā (vēlāk viņa atlaba).
Pēdējo reizi tikos ar A.Z. 1951.g. maijā, īsi pirms manas došanās uz Vāciju. Šai
sarunā mēģināju aplinkus noskaidrot par cik A.Z. ieinteresēts operatīvā darbā, t.i.
tā vadīšanā un plānošanā. Noskaidroju, ka pret izlūkošanas darbu kā tādu A.Z. ir
morālas dabas aizspriedumi, bet viņu toties ļoti interesēja "aukstā kara" psicho-
loģija un paredzamie raidījumi latviešu valodā pie VOA.

Turpmāko kontaktu ar A.Z. Zviedrijā uzturēja Petersons, kas par A.Z. ļoti labās
domās kā par nacionālu un labi kvalificētu cīnītāju ideoloģiskos jautājumos

A.Z. raksturojums: Ļoti inteligenta persona ar augstiem morāles principiem. Labs
patriots, bet nav šovinists. Gribas cilvēks. Darbīgs un vitāls. Izpalīdzīgs un
atsaucīgs iepretim pozitīvām idejām. Savā darbībā uzrāda entuziasmu, bet prot
savas jūtas pakļaut prāta kontrolei. Labs organizators un runātājs, prot citus
parliecināt. Cīnītāja - vadītāja tips. Sabiedrīks, bet sabiedrībā atstāj drusku
īpatnu iespaidu, jo ir pilnīgs atturībnieks; atgādina mazliet zinātnieka-askēta
tipu. Prot pārvarēt grūtības un piemēroties apstākļiem. Apdāvināts valodnieks
(labi pārvalda zviedru, angļu un vācu valodas). Gādīgs ģimenes tēvs.

Pieejā: Tā kā A.Z. stingri turas pie morāles principiem, tad viņš noteikti atteiksies no uzdevumiem, kas runā pretim šiem principiem. Tāpēc viņam jāpieiet ļoti uzmanīgi un pārdomāti. Ja A.Z. kādu uzdevumu būs uzņēmis, tad viņš to strikti pildīs. Tā kā A.Z. labi pazīst Götēborgas latviešus un pats vēlas izceļot uz USA, tad viņam varētu pieiet šādi: izaicināt viņu uz USA ģeneralkonsulatu Götēborgā, aprunāties par viņa eventuālo emigrāciju uz USA un sarunas rezultātā izaicināt viņu uzņemties uzticības personas pienākumus pie ģeneralkonsulata lai novērtētu latviešu bēgļus - izceļošanas kandidātus, norādot viņam, ka starp nācējiem iesnējami komunistu aģenti, kas grib iekļūt USA. Šo izaicinājumu motivēt ar to, ka A.Z. pazīstams kā morāli augstu stāvoša un noteikti antikomunistiska persona. - Domāju, ka A.Z., sakarā ar samērā grūto materiālo stāvokli un savas sievas nervositāti, ļoti vēlas izceļot uz USA un tāpēc labprāt kontaktēs ar USA darbiniekiem. Nedomāju, ka viņš būtu ieinteresēts sadarboties uz materiālās bāzes.

Piezīme: Pēc Andy domām A.Z. ir drusku pļāpīgs un pamāksta rakstura - cilvēks, kas nemīl piepūlēties. - A.Z. darbība Zviedrijā tādam vērtējumam noteikti runā pretim. A.Z. gan ir labs runātājs, bet tas nenozīmē, ka viņš ir pļāpīgs. Ja viņam bus uzdots informēt USA darbiniekus par latviešu sabiedrību, tad A.Z. bez tam nekādā ziņā nebūs ieinteresēts šādu savu kontaktu atklāt citiem. - Domāju, ka Andy negatīvajam vērtējumam par A.Z. pamatā ir maza skaudība, jo Andy'am Latvijā virsnieka karjera bija liegta(sakarā ar kādreizējo piederību "Pērkoņkrustam") un sabiedriskā dzīve Götēborgā A.Z. bija daudz rosīgāks un izdarīgāks nekā Andy. Bez tam A.Z. dzīves stils pilnīgi svešs Andy'am, kas nemaz nav askēta-zinātnieka tips.

A.Z. no Rīgas laikiem labi pazīst arī Marga S.Sveile, kas toreiz kopā ar viņu darbojās atturības kustībā.

UPMANIS(priekšvārds nezināms).

Apmeram 48 g.vecs, precējies, dzīvo kopā ar sievu un 2 bērniem(dēls ap 20g., meita ap 9 g.veca) Götēborgā, Lundby priekšpilsētā(precīza adrese nav zināma).

nīgais šķērslis varētu būt angļu valodas grūtības.

Piezīme: Man Upmanis nav personīgi pazīstams; drusku pazīstu vienī=viņa kundzi, kas ir patīkama, izskatīga dāma. Andy U.pazīst kopš emigrācijas Zviedrijā. Andy sieva ir laba draudzene ar U. kundzi un abas ģimenes samērā bieži apciemoja viena otru.

Pēteris JANELSIŅŠ.

Ap 38 g.vecs. Virsleitnants. Dzīvo ar sievu Veltu(dzimusi Kaņeps, šķirta Roga), 2 bērniem un sievas vecākiem Stokholma, Södermannsgatan 24 - II.

Beidzis Latvijas Kara Skolu. Vācu okupācijas laikā Latviešu leģionā, kur pēdējā laikā bija majora V.Hāznera adjutants. 1945.g. P.J. izkļuva no Dancigas uz Dāniju un no turienes ieradās Zviedrijā, kur sākumā dzīvoja Lundā, vēlāk(līdz 1950.g.) Hālsingborgā, kur strādāja kādā tirdzniecības firmā kā šoferis. Hālsingborgā ap-
precējās ar plkv. Kaņepa meitu Veltu, ar kuru kopā bija izbēdzis no Dancigas.

1950.g. P.J. dabūja darbu Stokholmā pie kāda zviedru zinātnieka-filologa un pārcē-
lās ar ģimeni uz Stokholmu, kur labi iekārtojās, jo arī viņa sieva dabūja samērā
labi atalgotu darbu kādā apdrošināšanas sabiedrībā. Stokholmā P.J. rosīgi darbo-
jās Daugavas Vanagu nodaļā(1950.g.bija tās priekšnieks) un dzied Reitera korī.

Viņa sievas tēvs plkv.Kaņeps, kas ap 1948.g.ieradās no Vācijas Zviedrijā, dabūja
"arķiva" darbu Latviešu Palīdzības Komitejā Stokholmā un līdz ar to tika uzskatīts
par kreisā spārna cilvēku. Līdz ar to daži arī P.J. uzskatīja par tādu, kas sim-

patizē šīm aprindām, bet domāju, ka - ja viņš to darījis, tad vienīgi tādēļ, lai
varētu pārcelties uz Stokholmu un tur dabūt darbu. Katrā ziņā P.J. nesimpatizē

Bruno Kalniņam: viņš man reiz izteicās, ka Br.Kalniņš vainīga pie tā, ka zviedri
neļauj ieceļot Zviedrijā Majoram V.Hazneram(P.J. bija mēģinājis šo ieceļošanu

izkārtot). P.J. labi pazīstams arī Stokholmas latviešu mākslinieku-literātu

aprindās. - ļoti simpātiska ir P.J. sieva Velta, kas ir pašreizlīdzīga, ļoti izpa-
līdzīga un dziļi nacionāla. Daudz palīdzējusi latviešu karagūstekņiem Beļģijā, vāk-
dama priekš tiem ziedojumus Zviedrijā.

P.J. raksturojums: Inteligents. Vairāk centīgs kā apdāvināts. Apdomīgs, nosvērts

Skeptisks, ar tendenci būt pašgudram; uzskata sevi gudrāku par citiem, bet ne bez pamata. Drusku stūrģalvīgs: labprāt neatkāpsies no saviem uzskatiem un nepaklausies citu domām. Atstāj flegmatisku iespaidu, bet ir mērķtiecīgs un neatlaidīgs. Nacionāls jaunās paaudzes virsnieks ar lielu pašapziņu: iedomāgs uz savu virsnieka pakāpi, kaut esmu dzirdējis no viņa paša sievas, ka viņš neesot bijis labs un pašizliedzīgs virsnieks sev padotiem karavīriem, kad viņa vienība atradās smagos apstākļos Vācijā. Baudījis labu audzināšanu un ir cilvēks ar labām manierēm. Sabiedrīks un atstāj sabiedrībā patīkamu iespaidu. Draudzīgs, bet draugu ziņā izvēlīgs un prot ieturēt distanci. Nav sevišķi izpalīdzīgs un savu ērtību dēļ neies uzpurēties. Ir liels aistēts, kam patīk labi gērbties un skaisti iekārtot dzīvokli (viņa māsa ir gleznotāja Veronika Janelsiņa, kas precējusies ar pazīstamo latviešu rakstnieku Anšlavu Eglīti; dzīvo USA, California). - Pēc manas pārliecības P.J. nepieder nevienam no Zviedrijas latviešu nogrupējumiem ar sirdi un dvēseli, jo ir pats sava ceļa gājējs un labprāt nepakļaujas citiem.

Nezinu, cik labi P.J. pārvalda angļu valodu, bet pieņemu, ka viņš to būs iemācījies, jo droši vien gatavojas izceļot pie savas māsas uz USA.

Pieeja: Vispirms būtu vēlams noskaidrot vai P.J. pieteicies izceļošanai uz USA. Ja tas tā nebūtu, tad varbūt derētu iegūt referenci no viņa māsas Kalifornijā. Otrs veids varētu būt izmantojot V.Haznera referenci, kas darbojas pie Brīvās Eiropas Komitejas un par kuru P.J. ļoti labās domās kā par savu bij. priekšnieku. Domāju, ka kontakts ar kādu USA darbinieku ļoti glaimos P.J. pašapziņai. Tā kā viņš ir ļoti piesardzīgs un apdomīgs, tad par šāda kontakta esamību viņš neizplāpāsies. Domāju arī, ka P.J. nebūs ieinteresēts materialā atlīdzībā, bet uzskatīs šādu sadarbību par goda lietu, arī tādu, kas var noderēt viņa tālākai karjerai. Kaut P.J. nelabprāt ņems dalību kādā latviešu grupā, kas prasītu no viņa pienākumus un pakļautību, tad pret ārzemniekiem, sevišķi USA darbiniekiem viņa nostāja būs labvēlīga.

Caur savu sievas tēvu P.J. var iegūt labu informāciju par latviešu kreisām aprindām un šo apstākli var izmantot motivācijai kāpēc ar viņu tiek kontaktēts, uzsverot pretkomunistisko cīņu. Spriežot no daļiem latviešu laikrakstiem Zviedrijā man palicis iespaids, ka P.J. tagad atāv tuvu gen.V.Tepfera aprindām, tāpēc šis apstāk-

lis būtu vispirms noskaidrojams un pozitīvā gadījumā izmantojams, lai iegūtu papildus informāciju par V.Topfera darbību.

Piezīme: Parāstu P.J. tikai kopš 1946.g. Izdevīgā. Tavs viena draugs ir rakstnieks Andrejs Johansons(Stokholma), arī J.Lukins, kaut pēdējā akcijās P.J. nekad nav dalību pēmis.

Br.

BEST AVAILABLE COPY